

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 533/2015
17.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у предмету рехабилитације осуђеног Ј.П., који је правноснажно осуђен због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 2. у вези става 1. КЗ СРЈ у вези члана 22. КЗ СРЈ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости осуђеног Ј.П., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу бр. 4-Рех-5/2011 од 17.10.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду бр. Рехж 425/14 од 01.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости осуђеног Ј.П., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу бр. 4-Рех-5/2011 од 17.10.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду бр. Рехж 425/14 од 01.04.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу бр. 4-Рех-5/2011 од 17.10.2014. године одбијен је као неоснован захтев за рехабилитацију Ј.П. којим је тражио да суд усвоји захтев за његову рехабилитацију те да се утврди да су пресуда Окружног суда у Шапцу К. бр. 65/98 од 30.04.1999. године и пресуда Врховног суда Србије КжI бр. 259/2000 од 25.05.2000. године којима је из идеолошко-политичких разлога повређено његово право на слободу кретања ништаве, те да су нишаве и све правне последице наведених пресуда, тако да се у односу на исте има сматрати неосуђиваним.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду бр. Рехж 425/14 од 01.04.2015. године одбијена је жалба предлагача и решење Вишег суда у Шапцу бр. 4-Рех-5/2011 од 17. октобра 2014. године, је потврђено.

Против наведених правноснажних решења осуђени Ј.П. поднео је захтев за заштиту законитости, с`предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и

побијана правноснажна решења стави ван снаге уз даљи предлог да му Врховни касациони суд постави браниоца по службеној дужности уколико сматра да га у поступку захтева за заштиту законитости мора имати.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости осуђеног Ј.П., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП-а прописани су услови обавезне одбране, тј. када окривљени мора имати браниоца а одредбом члана 76. ЗКП-а услови за постављање браниоца по службеној дужности и истима није прописана могућност постављања браниоца по службеној дужности за подношење ванредног правног лека, у конкретном случају за подношење захтева за заштиту законитости, због чега Врховни касациони суд није имао законске могућности да осуђеном Ј.П. постави браниоца по службеној дужности у поступку по овом ванредном правном леку.

Како је осуђени Ј.П., захтев за заштиту законитости поднео лично а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП-а, то је његов захтев у смислу наведене законске одредбе недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**